

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA ENERGETSKA
REGULATORNA AGENCIJA

Koturaška 51, 10000 Zagreb

Klasa: 330-01/06-01/02
Urbroj: 371-01/06-04
Zagreb, 27. studenoga 2006.

Na temelju članka 9. stavak 1. podstavak 23. Zakona o regulaciji energetske djelatnosti („Narodne novine“, broj 177/04) Upravno vijeće Hrvatske energetske regulatorne agencije je na 43. sjednici održanoj 27. studenoga 2006. godine donijelo sljedeće

MIŠLJENJE
na Nacrt prijedloga Zakona o zaštiti potrošača

Svojim dopisom Klasa: 011-01/05-01/04, Urbroj: 526-05-02/01-06-15 od 9. studenoga 2006. Ministarstvo gospodarstva, rada i poduzetništva dostavilo je Hrvatskoj energetske regulatornoj agenciji (dalje: Agencija) na mišljenje Nacrt prijedloga Zakona o zaštiti potrošača.

Nakon što je razmotrilo navedeni prijedlog, Upravno vijeće je donijelo mišljenje vezano uz nacrt prijedloga pojedinih članaka, kako slijedi:

Članak 12. stavak 4.

Nejasna je i neprecizna formulacija stavka 4. "Izdavanje računa, kao i očitavanje mjernih uređaja, nije dopušteno dodatno naplaćivati".

Potrebno je precizirati što znači "dodatno". Da li se time zabranjuje naplaćivanje navedenih usluga, ili se samo zabranjuje dodatno naplaćivanje u odnosu na standardnu mjernu uslugu koja se propisuje Općim uvjeta za opskrbu energijom za električnu energiju, plin i toplinu?

Mišljenje je Agencije da se u svakom slučaju ne radi o dodatnom naplaćivanju usluge koja bi se isto tako mogla iskazati u cijeni energije, nego o transparentnoj alokaciji troškova. To je načelo na kojemu se inzistira u svakom tarifnom sustavu koji je na tragu energetske smjernice EU. Troškovi mjernih uređaja nisu ovisni o potrošnji, već su, naprotiv, fiksnog karaktera. Prema tome ako bi oni bili sastavnica cijene energije, došlo bi se do situacije da kupci s prosječnom ili velikom potrošnjom subvencioniraju kupce s malom potrošnjom (npr. vikendice) a to je nepravično i u suprotnosti s načelom objektivne alokacije troškova.

Mišljenje je Agencije da je ovu odredbu potrebno urediti na jednoznačan način, imajući u vidu naprijed iznesene činjenice.

Članak 23. stavak 1.

Mišljenje je Agencije da je navedeni članak potrebno u cijelosti uskladiti sa Zakonom o energiji (Narodne novine, broj 68/01 i 177/04) kojim se u članku 20. propisuje koje se energetske djelatnosti obavljaju kao javne usluge. Osim navedenoga, u članku 3. podstavku 14. Zakona o energiji definiran je izraz „javna usluga“ u smislu toga Zakona, pa se čini opravdanim da se „javna usluga“ definira i u Zakonu o zaštiti potrošača, uz prilagodbu definicije izraza, a uzimajući u obzir specifičnosti ostalih djelatnosti navedenih u članku 23. stavka 1. Nacrta prijedloga Zakona o zaštiti potrošača koje se obavljaju kao javne usluge u smislu toga Zakona.

Članak 23. stavak 2.

S obzirom da su u svim energetske djelatnostima koje se obavljaju kao javne usluge cijene određene tarifnim sustavima, Agencija smatra da bi bilo korisno isto izriekom navesti u stavku 2. citiranog članka.

Članak 27.

Odredbom članka 27. na neizravan se način predlaže da bi se u tarifnim sustavima trebale predvidjeti posebne beneficije za socijalno ugrožene kategorije potrošača, što se protivi važećoj energetskej regulativi.

Navedeni prijedlog upućuje na obvezu energetskog subjekta da osigura posebne uvjete pružanja usluga osobama lošijeg socijalnog statusa, odnosno upućuje na primjenu različitih uvjeta za potrošače što je protivno i Direktivi 2003/54/ EC Europskog parlamenta i vijeća od 26. lipnja 2003. Naime, temeljem članka 3. stavak 2. navedene Direktive u slučaju kada države članice poduzećima koja djeluju u elektroenergetskom sektoru propisuju obvezu javne usluge, takva obveza mora biti jasno definirana, transparentna, nediskriminirajuća, provjerljiva i mora garantirati elektroenergetskim poduzećima ravnopravan pristup potrošačima, a što bi se primjenom odredbi članka 27. onemogućilo.

Također, prema odredbi stavka 7. istoga članka, države članice provode odgovarajuće mjere radi ostvarenja, između ostaloga, i ciljeva socijalne i ekonomske kohezije. Mjere radi ostvarenja tih ciljeva mogu obuhvatiti, osobito, pružanje odgovarajućih ekonomskih poticaja, koristeći, tamo gdje je to potrebno, sva postojeća sredstva na nacionalnoj razini i razini Zajednice, za održavanje i izgradnju potrebne mrežne infrastrukture. Slijedom navedenog, zaštita socijalno ugroženih potrošača je zadaća na nacionalnoj razini.

Iz naprijed navedenih razloga, Agencija je mišljenja da se predloženim rješenjem otvara prostor mnogim zlouporabama te predlaže da se predloženi način zaštite takvih potrošača provede putem nadležnog ministarstva koje bi u skladu sa poznatim kriterijima trebalo voditi brigu o zaštiti socijalno ugroženih potrošača.

Članak 145.

Iz odredbe članka 145. stavka 1. alineje 16. prekršajnih odredbi proizlazi da će se trgovac koji je energetski subjekt kazniti u svakom slučaju kada potrošaču ne omogući priključak na distribucijsku mrežu i uporabu priključka., mreže i usluga.

Međutim, temeljem članka 9. stavka 5. i 6. Zakona o regulaciji energetske djelatnosti („Narodne novine“, broj 177/04), ova Agencija je nadležna za rješavanje prigovora potrošača ako energetski

subjekt odnosno trgovac odbije priključiti potrošača na mrežu/sustav, te ako je potrošač nezadovoljan uvjetima priključenja ili naknadom za priključenje.

Odluka Agencije u rješavanju spora je konačna i izvršna, te je Agencija mišljenja da bi se energetske subjekt odnosno trgovac našao u opisanom prekršaju tek ako ne postupi po rješenju Agencije, pa se predlaže u tom smislu urediti predloženu prekršajnu odredbu.

Zaključno, Agencija je mišljenja da predloženi tekst Nacrta prijedloga Zakona o zaštiti potrošača predstavlja dobar okvir za donošenje kvalitetnih rješenja na području zaštite potrošača.

Predsjednik Upravnog vijeća

Tomo Galić, dipl. ing.

Dostaviti:

- naslovu, s povratnicom,
- pismohrani